

indeholdte beløb. Endvidere påhviler det virksomheden selv at administrere prioriteringen af samtidige pålæg fra flere forskellige restancemyndigheder.

Det kan om opgavefordelingen i store træk oplyses, at inddrivelsen af personlige skatter forstås af kommunerne, der også administrerer inddrivelsen af en lang række andre krav rettet mod privatpersoner. Told- og skatteregionerne varetager inddrivelsen af selskabsskat, told og afgifter, samt A-skat, som arbejdsgiveren har indeholdt, men ikke afregnet. De enkelte politiembeder varetager inddrivelsen af bøder, sagsomkostninger, konfiskerede beløb m.v. SU-styrelsen forestår inddrivelsen af for meget udbetalt studiestøtte, og skifteretterne inddrivelsen af arveafgift, medens Hypotekbanken – som statens generelle restancemyndighed, jf. regeringsbeslutningen fra april 1991 – inddriver studiegæld og en lang række andre restancer til det offentlige.

Restancemyndighederne udsteder på årsbasis i alt ca. 225.000 pålæg om indeholdelse i løn m.v., og administrerer til stadighed ca. 250.000 løbende pålæg rettet mod ca. 150.000 skyldnere. Det må forventes, at antallet af pålæg vil stige i de kommende år, blandt andet fordi politiembederne først for nylig har fået adgang til lønindeholdelse for skyldige bøder m.v.

Der foreligger ikke opgørelser over antallet af sammenfald mellem pålæg fra forskellige restancemyndigheder, men det skønnes, at antallet udgør mellem 8.000 og 10.000, og det må antages, at antallet er voksende, fordi flere myndigheder har fået adgang til at foretage lønindeholdelse.

Det skønnes i øvrigt, at 50% eller godt 100.000 af de pålæg, som kommunerne årligt udsteder, vedrører indeholdelse i sociale pensioner, dagpenge, kontanthjælp m.v., som kommunerne selv udbetaler.

Lovgrundlaget

Lønindeholdelse for underholdsbidrag sker efter reglerne i lov om inddrivelse af underholdsbidrag, medens lønindeholdelse for alle andre restancer sker efter kildeskattelovens regler om lønindeholdelse for skattekrav, hvortil der henvises i al øvrig lovgivning om lønindeholdelse.

I lov om inddrivelse af underholdsbidrag benævnes indeholdelsen »løn tilbageholdelse«, medens kildeskatteloven anvender begrebet »lønindeholdelse«. Begge benævnelser dækker imidlertid over det samme begreb, og som det vil fremgå, foreslås det, at lov om inddrivelse af underholdsbidrag ved samme lejlighed ændres på dette punkt.

Efter begge regelsæt er det en betingelse, at skyldneren efter indeholdelsen er overladt tilstrækkelige midler til eget og husstandens underhold. Forud for

udstedelse af et pålæg om lønindeholdelse skal der derfor ske en betalingsevnevurdering. Den væsentligste forskel i lønindeholdelse efter kildeskatteloven og efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag ligger i omfanget af indeholdelsen, idet kildeskatteloven begrænser omfanget til maksimalt 20% af skyldnerens nettoindkomst efter skat, hvorimod der ikke er noget maksimum efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag ud over den generelle begrænsning i forhold til betalingsevnen.

Betalingssevnevurderingen og dermed lønindeholdelsens omfang kan være forskellig fra myndighed til myndighed. Det kan være tilfældet, hvor indeholdte beløb medgår til dækning af f.eks. renter og underholdsbidrag, som er skattemæssigt fradragsberettigede, og hvor nettobelastningen for skyldneren derfor er mindre end størrelsen af det umiddelbare løntræk.

Alt efter hvilken restancetype, der er tale om, kan der således være forskellige forhold, der påvirker myndighedernes vurdering af, hvad der maksimalt ønskes indeholdt.

Efter begge sæt inddrivelsesregler kan der indeholdes i løn, provision og andet arbejdsvederlag og pålægget udstedes i disse tilfælde overfor skyldnerens arbejdsgiver.

Derudover kan der overfor kommunerne, arbejdsløshedskasserne og visse andre udstedes pålæg om indeholdelse i dagpenge, sygeløn, efterløn, alderspension, kontanthjælp og lignende. For så vidt angår underholdsbidrag kan indeholdelse tillige foretages i visse forsikringsydelse, der udbetales af forsikrings-selskaber samt i renter af båndlagt kapital.

Der er ikke noget til hinder for, at der hos samme skyldner samtidig indeholdes for flere krav under forudsætning af, at der fortsat er den fornødne betalingsevne til stede. Efterlader en sådan samtidig indeholdelse for flere krav imidlertid ikke skyldneren og dennes husstand tilstrækkelige midler, går krav på skatter efter kildeskatteloven (a-skatter og personlige skatter) forud for andre krav, jf. kildeskattelovens § 46, stk. 3. Et pålæg om lønindeholdelse for skatter kan således også fortrænge allerede udstedte pålæg for andre krav. Der er ikke derudover fastsat regler, der regulerer den indbyrdes prioritetsstilling, men det er af restancemyndighederne generelt accepteret, at krav på underholdsbidrag alene respekterer pålæg vedrørende skatter og således går forud for andre krav. For så vidt angår de resterende krav er det praksis, at dækningen sker i den rækkefølge, som pålæggene udstedes. Lovforslaget indebærer her, at denne praksis lovfæstes.

Skatteministeriet har i øvrigt oplyst, at man i tilslutning til Det Fælles Lønindeholdelsesregister ar-